

база. Така се поражда идеята за издаването на С м е х и с ъ л з и, което ще започне да излиза към началото на 1917 година. Но за сега това е още само идея, мечта и проекти.

А между това, войната е вече избухнала. Българската буржоазия, която мобилизира всичките си сили за да помогне на германския империализъм за извоюване на победата, не забравя, че сатирата и хуморът са голям политически фактор и играят значителна роля в такива времена — както на фронта, така и в тила. Но тъкмо в тоя момент тя нямаше такова солидно списание.

Тази празнота биде запълнена с новата поява на Б ъ л г а р а н, който в 1909 година беше престанал да излиза. През април 1916 година излиза неговия пръв брой под редакцията на Александър Божинов, Д. Подвързачев и Райко Алексиев. Списанието е добре оформявано и списвано. То веднага се налага на широката читателска маса.

Още на следния брой Ведбал започва да праща материали в него. Той навлиза със всичката си стихия в това списание, което изигра такава решителна роля в неговия живот. От тук нататък до влизането му в Ч е р в е н с м е х — въпреки неколkokратните му прехвърляния и участия от едно списание в друго, или едновременно участие в няколко списания, — Б ъ л г а р а н си остава основния стожер, около който се развива по това време неговия хумористичен талант. Тука той разперва широко крилата на своите творчески възможности и дава прекрасни произведения, които го налагат като един от първите хумористи в страната.

Зареждат се стихове, хуморески, фейлетони и вицове от най-различен характер. По това време прицелна точка са за него и еснафите, и жертвите на тиловите наредби, на стопанските затруднения, неуредиците по държавните учреждения, трамваите и пр. Той пише стихчета и на любовна тема, но прозата му е насочила острието си срещу новите блюстителите на реда — "Гюро Михайлов пътува", срещу сензациите на жълтата преса "Рапортър", той иронизира делегатите на земеделския конгрес — събраните откол и въже думбази, попове и спекуланти "Видения из съвременна България" и др..

Очите му жадно шарят на всички страни. Ако се прочетат само заглавията на работите, които той печатва в Б ъ л г а р а н /повечето от които днес още не са известни на нашата читателска маса, защото не са били печатани в изда-